

DEKLETA POJO

JOŽE POGAČNIK

Dekleta pojo.
Ob žametno pesem
je duša nagnila mi žalno glavo.
Iz bližnje dalje
me nekdo je hipoma tiho poklical —
morda v tej trpki puščavi sveta
njega — prijatelja zgrešil še nisem ...
In pod jesen
se rosa obilno solzi! ...

Dekleta domov gredo.
Nocoj bodo dobra doma:
z očetom, ki skrb mu je vzela srce,
z materjo, ki zagrenjena poveša glavó,
nocoj bodo z brati, sestrami
menile se dolgo, lepo ...

Na moje lase
neslišna rosa je pala.
Tiha, neslišna godba
približanih dalj me nocoj je obdala.
V suhi puščavi naših svetov
mi zagorel je kres.
Zdaj vidim skoz dalje, skoz noč:
vsa pota popotna zares
se zbudijo samo iz kresov ...
zdaj pesmi deklet v meni svetlo počivajo ...

Dobro je lehi po toplem dežju ...